

skud, thi, sagde det ærede Medlem, jeg havde Initiativet. Ja, jeg nægter ikke, at jeg havde Initiativet; hvis jeg havde ønsket det, hvis jeg havde fundet det forsvareligt, havde jeg kunnet stille Forslag om en Forhøjelse af Husholdningssukkerprisen; men jeg maa dog tilføje, at ærede Medlemmer her i dette Ting ogsaa havde Adgang til Initiativ. Jeg modtog, som jeg før har bemærket, den 12. Januar efter min Anmodning en Oversigt fra Den overordentlige Kommission vedrørende det forventelige Resultat af dette Aars Sukkerordning, og denne Oversigt udviste et Underskud paa 5,7 Mill. Kr. Denne Oversigt blev tilstillet Finansudvalget den 17. Januar, og saavel det ærede Medlem Hr. Rode som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pitzner var bekendt med den og kunde jo meget vel have taget Initiativet, hvis de fandt, at Husholdningssukkerprisen skulde forhøjes. Jeg fremsætter denne Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pitzner, som vilde give mig en „mild“ Bebrejdelse for, at jeg ikke havde stillet Forslag. Ja, jeg har angivet her aabent og klart mine Grunde til, at jeg ikke ønskede at stille Forslag, og hvis det ærede Medlem Hr. Pitzner havde ønsket at stille Forslag, stod det ham ganske frit. Det ærede Medlem Hr. Rode har jo allerede for sit Vedkommende udtalt, at han ikke fandt, det vilde være en forsvarlig Vej at gaa at forhøje Prisen for Husholdningssukker. Men nu siger det ærede Medlem Hr. Rode: Ja, men jeg burde sidst i April Maaned, inden Rigsdagen sluttede, have vidst, hvad Underskuddet vilde blive. Det ærede Medlem stiller her noget store Krav til mine profetiske Evner: jeg skulde altsaa i April Maaned vide, hvad Sukkerprisen vilde være i Oktober, og hvor meget der kunde sælges af Industrisukker — det staar i nøje Forbindelse dermed — i Løbet af Sommermaanederne! Man kunde have sine Anelser, og jeg maa indrømme, at paa det Tidspunkt var jeg ikke sikker paa, at det sidste Overslag, der forelaa, vilde holde; tværtimod, jeg havde mine Tvivl, og det var der sikkert mange flere end jeg, der havde. Men der var ikke anden Vej, hvis man vilde have et bedre Resultat, end at forhøje Husholdningssukkerets Pris. Det ærede Medlem Hr. Rode, som ikke heller vilde gaa den Vej, har imidlertid fundet ud af, at der var endnu en Vej, man kunde have gaaet, og da Sukkerordningen skal kritiseres — skønt jeg synes, det er Uret mod en Ordning, som det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Hauge

selv har opstillet og har ment kunde holde —, da Sukkerordningen eller maaske min Gennemførelse deraf absolut skal kritiseres, har det ærede Medlem fundet paa, at der var den Vej, at man kunde have holdt Sukkervarefabrikkerne noget længere i Spændetøjen, at man kunde have forlangt af dem, at de skulde blive ved med at betale en højere Pris. Nu maa jeg deroverfor sige, som jeg ogsaa har sagt med Hensyn til Eksporten, at det vilde have haft en forholdsvis ringe Betydning for det finansielle Resultat. Lad mig her indskyde med Hensyn til en Eksport paa et tidligere Tidspunkt, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, at der var ingen, heller ikke Den overordentlige Kommission, der ønskede imod Sukkerfabrikkernes Raad at udføre paa et tidligere Tidspunkt, og det vilde ogsaa have været uden Betydning; for paa det Tidspunkt, da man overhovedet kunde skønne, om der var noget til Eksport, i Januar 3,2 Mill. kg, da var det allerede for sent, for da var Priserne gaaet saa stærkt ned, at en Eksport var af mindre Betydning. Men den Udvej at kræve af Sukkervarefabrikkerne her i Landet, at de fortsat endnu den Dag i Dag skulde betale 1 Kr. 60 Ø. pr. kg Sukker, vilde efter min Mening være en ganske uforsvarlig Udvej. Det ærede Medlem talte om disse Fabrikker, der laver Luksusvarer, Chokoladeartikler, og fandt, at det var meget rigtigt, at man tog fat paa saadanne Luksusvarer. Deri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Der vilde ikke være noget til Hinder for, om man f. Eks. vilde beskatte disse Luksusvarer. Men det ærede Medlem maa jo være vidende om, at hvad der her i Landet blev solgt som Industrisukker til den høje Pris af 1 Kr. 60 Ø. pr. kg, en Pris, der nu paa Slutningen var det 3-dobbelte eller meget nær det 3-dobbelte af, hvad den almindelige Sukkerpris var, gik til en Mængde forskellige Industrier, der fremstiller ikke blot Luksusvarer, men vigtige, aldeles uundværlige Livsfornødenheder for den store Befolkning; og skulde vi paa et Tidspunkt, da vi alle er blevet enige om at ophæve Tolden paa Raastoffer, overfor denne Industri, der dog ogsaa beskæftiger Mennesker, blive ved at opretholde en saa urimelig Fordring, som at den skulde betale den 3-dobbelte Pris for et af sine vigtigste Raastoffer! Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg har flere Gange i de sidste Maaneder, før Ordningen blev ophævet, krympet mig overfor Nødvendigheden af at opretholde en saadan Pris paa Industrisukker, men Lov er jo Lov,